

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ هِيَ خَمْسٌ عَشْرٌ آيَةً

به اسم الله رحمان رحیم

اِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ① وَاذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ② وَاِذَا الْاَرْضُ

وقتی سماء گردد شق * و کند به اذن رب خود، و حقا باید * و وقتی زمین

مُدَّتْ ③ وَاَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ④ وَاذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ⑤

شود هموار * و بیندازد آنچه است در آن و شود تخلیه * و کند به اذن رب خود، و حقا باید.*

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدًّا حَافِيًا لِقِيهِ ۖ ﴿٦﴾ فَأَمَّا مَنْ

یا ای انسان توئی بتلاش بسوی ربت تلاشا میشوی ملاقی اورا * پس اما آنکه

أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ۖ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا سَيِّئًا ۗ ﴿٨﴾ وَيُنْقَلِبُ

داده شود کتابش بدست راستش * بزودی شود محاسبه حساب آسان * و برگردد

إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۗ ﴿٩﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ۖ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ

نزد اهل خود مسرور. * و اما آنکه داده شود کتابش ورای پشتش * بزودی

يَدْعُو ثُبُورًا^{١١} وَيَصِلِي سَعِيرًا^{١٢} إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا^{١٣}

کند دعاء فنا * و شود داخل دوزخ. * یقیناً او بود در اهل خود مسرور. *

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ^{١٤} بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا^{١٥}

او میکرد گمان که بر نمیگردد * بلی! یقیناً رب او بود براو بصیر. *

فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ^{١٦} وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ^{١٧} وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ^{١٨}

پس نه قسم به شفق * و به لیل و آنچه را سوق داد^۱ * و بقمر چون شود بدر *

(۱) شب همه را به آشیانه آنها سوق میدهد

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبِقٍ^ط ۱۹ فَبِالْهَمِّ لَا يُؤْمِنُونَ^ل ۲۰ وَإِذَا قُرِئَ

میشوید بلند طبقه به طبقه. * چه شده آنها را که نمیآرند ایمان * و چون قرائت شود

عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ^ط ۲۱ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْذِبُونَ^ل ۲۲

برایشان قرآن نمیکنند سجده. * بَلِ کسان کافر میکنند تکذیب *

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ^ل ۲۳ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ^ل ۲۴ إِلَّا الَّذِينَ

والله دارد علم آنچه میکنند پنهان * بده بشارت به آنها عذاب الیم * إلا بکسان

أَمِنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أُجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ٢٥

با ایمان و اعمال صالح، برای آنهاست اجر بی پایان *